

۱۵۵ - ای دوستان حقیقی عبدالبهاء

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۵۵ - ای دوستان حقیقی عبدالبهاء

ای دوستان حقیقی عبدالبهاء، از فضل و موهبت کبری حضرت کبریا نفوسی را برانگیخت تا بکمال همت و قوت و قدرت بخدمت آستان مقدس پردازند و در میدان عبودیت سبقت و پیشی گیرند و در پهن دشت تبطل بملکوت ابهی مسابقت از یکدیگر جویند در قرآن میفرماید و منهم سابق الی الخیرات. حال چون نظر عنایت شامل شد و وابل الطاف هاطل گشت و این تاج و هاج عنایت شد باید شب و روز دمی نیاسائید و نفسی بر نیارید و سر بر بالین آسایش ننهید و در بستر آسایش آسودگی نجوئید شب و روز در حالت تضرع و ابتهال باشید و بروحانیت کبری وقت بگذرانید مانند گلهای چمن مشام اهل آفاق را معطر نمائید و بمثابه درختان بوستان ملأ اعلی همواره در اهتزاز باشید و بکمال حکمت در تربیت نفوس جاهله پردازید و بحسن الفت و لطافت معاشرت سبب تنبه غافلان گردید تا خفتگان بیدار شوند و نادانان دانا گردند.

اساس این موهبت اینست که باید بدخواهانرا خیرخواه بود و دیوانرا خوی فرشتگان آموخت و درندگانرا از درندگی آزاد نمود مهربانی کرد خوش رفتاری نمود و بردباری جست و بمتعدیان اظهار شرمساری کرد. هر چند آنان درنده هستند شما مرغ پرنده گردید آنان حیوان مفترسند شما آهوان محترس شوید آنان خونخوارند شما غمخوار گردید در حق ستمکاران و جفا کاران دعا نمائید و عدل و وفا و ایمان و صفا جوئید بلکه انشاء الله این کلفت عالم انسانی بالفت رحمانی مبدل گردد و این درندگی بجهت و بندگی تبدیل شود. یاران الهی الحمد لله از افق جانفشانی مانند آفتاب رخشنده کل تابان و درخشنده اند نورانیت جبین مبین آنها مطلع افق اعلی را روشن نموده و جهان لامکان را گلزار و گلشن فرموده. شکر کنید خدا را که بچنین موهبتی سرافراز گشته اید و در چنین اوجی بلند پرواز نموده اید.

ORIGINAL

AUDIO